

עת"א 4457/08/15 - מדינת ישראל נגד א א (אסיר), בית מעצר קישון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 אוגוסט 2015

עת"א 4457-08-15 מדינת ישראל נ' בית הסוהר קישון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המבקשת

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

המשיבים

1. א א (אסיר),
ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (סנגוריה ציבורית)
2. בית מעצר קישון
ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס

החלטה

בפני בקשת המדינה להארכת תקופת הפרדה של אסיר. יצוין כי למעשה, הבקשה הוגשה להארכת הפרדה לתקופה של שישה חודשים, ואולם האסיר צפוי להשתחרר מהכלא, לאחר סיום מלוא תקופת מאסרו, ביום 16.10.15, ומכאן שמדובר למעשה בהארכת הפרדה לתקופה קצרה.

בתמצית יצוין כי בקשת ההפרדה מתבקשת עקב אלימות שנוקט האסיר כנגד אסירים אחרים ואנשי סגל, באופן המסכן את שלומם ואת שלומו. יצוין כי האסיר הופנה לבדיקה פסיכיאטרית ומוגדר על ידי גורמי בריאות הנפש כאסיר אשר צריך להיות מפוקח בהשגחה ברמה ב'. במהלך מאסרו הוא אף אושפז מספר פעמים לתקופה ממושכת במב"ן. לאחרונה נעשה ניסיון לשלבו באגף רגיל, ואולם עקב התפרצויות אלימות הוחלט להחזיקו בהפרדת יחיד.

ב"כ האסיר, מטעם הסנגוריה הציבורית, מתנגד לבקשה. לטענתו אין חולק כי מדובר אכן באסיר בעל רקע פסיכיאטרי והוא זקוק לאשפוז, ואולם הפרדה אינה האמצעי הנכון בעניינו. עוד נטען כי אין בכל המידעים שהוגשו לבית המשפט כל מידע המתייחס לעת האחרונה שלאחר אשפוזו של האסיר, ומטעמים אלה אין מקום כעת להורות על החזקתו בהפרדה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, החלטתי להיעתר לבקשה בכפוף להערות כפי שיפורט.

סעיף 19ב' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"א - 1971, קובע כי ניתן להחזיק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת לסיבות שונות, ובהן שמירה על שלומם ובריאותם של האסיר או של אסירים אחרים; מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין בבית הסוהר; מניעת עבירת אלימות.

עם זאת יוער, כי לשון סעיף 19 מצביעה על כוונה כי השימוש בהפרדה יבוצע משיקולים של ביטחון המדינה, ביטחון בית הסוהר או ביטחון הציבור ככלל. לא נראה כי כוונת המחוקק הייתה לעשות שימוש בהפרדה לאותם מקרים בהם למעשה נדרשת ההפרדה של האסיר כדי להגן עליו ו/או מפניו, וזאת על רקע של בעיות בתחום בריאות הנפש. ככל שמתעוררות בעיות בתחום בריאות הנפש, ואין חולק שכך הוא המקרה שבפני, הרי שהאמצעי הנכון והמתאים לטפל בבעיות אלו הוא בדרך של נקיטת אמצעים בתחום בריאות הנפש, בדרך של טיפול מתאים. לשם כך גם באות כל ההוראות אשר בסעיף 15 לפקודת בתי הסוהר.

במקרה שבפני מצביע קובץ המידעים, כי אכן נדרשת הפרדתו של האסיר מאסירים אחרים, וזאת על רקע של התפרצויות אלימות העלולות לסכן את שלומו של האסיר ושלומם של אסירים אחרים. מבחינה זו, כך לכאורה, מתקיימות הוראות סעיף 19ב(3) לפקודת בתי הסוהר. ואולם מכל המידעים, לרבות המאוחרים שבהם, עולה כי כל מקרי האלימות המיוחסים לאסיר הם על רקע של בעיות בתחום בריאות הנפש. יצוין לעניין זה, כי התפרצויות האלימות של האסיר אירעו לאורך זמן ובתדירות משתנה. עם זאת, לא מצאתי אירועי אלימות לאחר חזרתו האחרונה של האסיר מאשפוז. בהחלט יתכן כי הטיפול הרפואי סייע ועשה את שלו. בנסיבות אלו ובשים לב לעברו האלים של האסיר בכלא, לא ניתן לקבוע כי אכן המסוכנות חלפה. תופעת ההתפרצויות האלימות, ובהמשך תקופת הרגיעה, היא תופעה חוזרת ולכן על שב"ס להיערך כנדרש למניעת התפרצויות אלימות, זאת גם אם בעת האחרונה ולאחר האשפוז נראה כי מצבו של האסיר השתפר.

במצב דברים זה, נראה שהפתרון הראוי בהתאם לפקודה, אינו בדרך של החזקת האסיר בהפרדת יחיד כאמצעי להבטחת שלומו והבטחת שלומם של האסירים האחרים, אלא בדרך של החזקתו במסגרת של פיקוח פסיכיאטרי מתאים ובאגף פסיכיאטרי של בית הסוהר. עם זאת, סבור אני כי קיים טעם רב בהפרדתו מאחרים, גם אם לא במסגרת של הפרדה כמשמעה בפקודת בתי הסוהר, אלא במובן זה שהחזקתו בפיקוח גורמי בריאות הנפש תיעשה תוך מניעת מפגש עם אסירים אחרים, באופן הגורם להתפרצויות אלימות.

בנסיבות אלו ועל רקע מצבו המורכב של האסיר, אני מורה כדלקמן:

בשלב זה יוארך הצו שניתן להחזקתו בהפרדה, וזאת עד למועד שחרורו ממאסר, ביום 16.10.15. עם זאת, אני מורה כי עניינו של האסיר יוחזר לבחינה אצל מערך בריאות הנפש של שב"ס, כדי שתישקל האפשרות להמיר את החזקתו בהפרדה במתקן כליאה רגיל, להחזקתו במוסד פסיכיאטרי במסגרת שב"ס, וזאת כפי שנעשה בעבר לעיתים, כך שניתן יהיה למזער את המסוכנות הנשקפת ממנו, על רקע בעיות בתחום בריאות הנפש, בדרך של טיפול פסיכיאטרי מתאים.

שב"ס יבחן שוב את עניינו של האסיר וידווח לבית המשפט ולב"כ הצדדים בתוך 7 ימים, אם נמצא פתרון חלופי להחזקתו של העותר בהפרדה, בדרך של החזקתו בטיפול פסיכיאטרי מתאים.

בכפוף לאמור לעיל, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת החזקתו של האסיר בהפרדה, כפי שפורט לעיל.

החומר שהוצג לעיונו של בית המשפט, יוחזר לפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שיידרש.

יש לשלוח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ה,
10 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא